

dostalo se do rukou kupitele; tím odevzdal. Zdali však kupitel zboží přijal, t. j. převzal v úmyslu, aby nabyl jeho vlastnictví, a tudíž převzal na splnění smlouvy, to je jiná otázka; obdržení není ještě přijetí. V daném případě je žalobkyně sice obdržela, ale nepřijala na splnění, neboť je dala žalované k dispozici, vytýkajíc vady a žádajíc vrácení kupní ceny. Je tedy žalovaná právní držitelkou zboží a žalobkyně jen jeho detinentkou a tudíž, pokud uplatňuje nárok, učiniti se na účet žalované z něho zaplacenou, jeho retinentkou. Na zdejší rozhodnutí ze dne 30. listopadu 1920, R II 364/20 čís. sb. 789 se dovolání neprávem odvolává, neboť tam šlo o umělé pořízení sudiště dle § 99 j. n. neoprávněným dáním části zboží k dispozici.

Čís. 1379.

Není nepřipustno, by odvolání bylo spojeno se žádostí za uvedení v předešlý stav a by bylo se domáháno rozhodnutí o něm pouze pro případ, že nebude oné žádosti vyhověno.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1921, R I 1504/21.)

Do rozsudku pro zmeškání vznesl žalovaný odvolání, jež spojil se žádostí za navrácení v předešlý stav a v němž se domáhal rozhodnutí pouze pro případ, že nebude vyhověno žádosti za navrácení v předešlý stav. Prv ý s o u d c e zamítnuv žádost za navrácení v předešlý stav, předložil odvolání o d v o l a c í m u s o u d u, jenž mu vyhověl, zrušil rozsudek prvního soudu i řízení jemu předcházejší a nařídil prvnímu soudu, by, vyčkaje právomoci, ve věci znovu jednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl stížnosti a uvedl v otázce, o niž tu jde

v d ů v o d e c h:

Před rozhodnutím o stížnosti žalující strany do usnesení odvolacího soudu, jímž byl rozsudek procesního soudu, odsuzující žalovanou stranu k plnění ve smyslu žalobní prosby, zrušen i s řízením o žalobě zahájeným, a jímž byla věc odkázána na první soud k novému projednání, dlužno zodpovědět otázku ve stížnosti nadhozenou, zda byla žalovaná oprávněna své odvolání proti rozsudku prvního soudu spojit v jedno podání s návrhem na vrácení v předešlý stav pro zmeškání roku, a zda snad nemělo odvolání jako »podminěné« vzhledem k obsahu dotyčného podání býti odvolacím soudem bez dalšího řízení odmítnuto jako nepřipustné, ježto odvolací soud mohl o obsahu odvolání rozhodnouti jen v tom případě, nevadilo-li mu v tom ustanovení § 471 čís. 2 c. ř. s. Takovéto závady zde není. Není sice obvyklo, aby odvolání bylo spojováno s jiným návrhem, ale není to také zakázáno, jen když odvolání má náležitosti § 467 c. ř. s. Tomu tak zde jest, jak z obsahu dotyčného podání vyplývá, a bylo také odvolání v zákonitě lhůtě podané straně žalující ve smyslu § 468 c. ř. s. doručeno. Právní povaha návrhu na navrácení v předešlý stav pro zmeškání roku přináší to již sama sebou, že o odvolání podaném do rozsudku pro zmeškání zpravidla bývá rozhodováno teprve po vyřízení návrhu na navrácení v předešlý stav a jen to měl odvolatel patrně na mysli, uvedl-li ve svém podání, aby jeho podání, pro ten případ, že by jeho žádosti za

navrácení v předešlý stav nebylo vyhověno, bylo považováno za odvolání a bylo postoupeno odvolacímu soudu ku rozhodnutí. Tím se však odvolání samé nestalo nepřipustným, a nebylo pro procesní soud žádné příčiny, proč by nebyl mohl ve smyslu § 152 c. ř. s. předložit je ihned odvolacímu soudu. Učinil-li tak až po vyřízení návrhu na navrácení v předešlý stav, mohl odvolací soud odvolání v jeho obsahu podrobiti přezkoumání a věcně je vyřídit teprve potom. Neprávem tedy pokládá stěžovatel odvolání za nepřipustné, a odvolací soud právem je vyřídil, čímž byl zjednán také základ pro přípustnost stížnosti strany žalující do usnesení odvolacího soudu.

Čís. 1380.

Nárok na výbavu dle § 1231 obč. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném bez rozdílu, zda uplatňován před sňatkem či později a proč rodiče zdráhají se výbavu poskytnouti.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1921, R I 1529/21.)

Žalobce, vstoupiv ve sňatek, domáhal se po té žalobou na otce 10.000 Kč jako výbavy ve smyslu § 1231 obč. zák. Žalovaný vznesl námitku nepřipustnosti pořadu práva, ježto o žalobcově nároku dlužno jednat i rozhodnouti v řízení nesporném. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu zamítl. Důvody: § 1231 obč. zák. ustanovuje, že rodiče ženicha mají povinnost, dáti mu výbavu, přiměřenou jeho jmění, týmž způsobem, jako rodiče nevěsty jsou povinni, dáti jí věno; při tom se v § 1231 obč. zák. výslovně odkazuje na ustanovení §§ 1220 až 1233 obč. zák., jednající o věně. Tu pak ustanovuje § 1221 obč. zák., že odvolávají-li se rodiče na nemožnost, zřídit věno, má soud na žádost nevěsty zkoumati poměry, aniž by však přísně zjišťoval jmění, a buď přiměřené věno určití nebo rodiče od zřízení věna osvoboditi. Z toho jest zřejmé patrné, že o povinnosti ke zřízení věna soudy rozhodnouti mají v řízení nesporném; proto že pak tytéž zákonné předpisy platí dle § 1231 obč. zák. i o povinnosti, dáti výbavu, bylo námitce nepřipustnosti pořadu práva vyhověti. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. Důvody: Žalobce tvrdí, že 10. dubna 1921 uzavřel sňatek a že si z této příčiny pořídil různé šatstvo, obuv a prádlo za 10.000 Kč, jeho stavu a majetkovým poměrům otce odpovídající, že žádal majetného otce, by mu nahradil těchto 10.000 Kč za tuto výbavu, že však otec zdráhá se tak učiniti, z kteréhož důvodu je nucen žalovati. Z těchto tvrzení je zřejmo, že se v tomto případě domáhá žalobce ve smyslu § 1042 obč. zák. náhrady vydání, jež na místě svého otce učinil, a odvozuje otcovu zákonnou povinnost ku placení z ustanovení § 1231 obč. zák. o výbavě. V takovém případě nemůže však míti místa řízení mimosporné, jež podle přesného doslovu ustanovení §§ 1231, 1221 a 1222 obč. zák. zůstává omezeno na případy, kde rodiče neposkytují synovi výbavy, dovolávající se své majetkové neschopnosti ku zřízení výbavy (§ 1221 obč. zák.) nebo toho, že se syn oženil proti jich vůli (§ 1222 obč. zák.). Takových námitek žalovaný otec proti nároku svého syna vůbec ani nečiní a domáhá se zamítnutí žaloby z důvodů zcela jiných, že totiž syn vzdal se jakýchkoliv nároků z důvodu vzájemného poměru otce k synovi prohlášením u notáře